

Очитѣ на скжперника.

(Народно прѣдание)

Григорий Литвиновъ.

Нѣкога, отдавна, въ старо врѣме,
Приказка за старини съмъ чувалъ,
Че задъ деветъ чакъ царства голѣми
Въвъ десето чуденъ царъ царувалъ:
Ималъ двайсетъ мраморни палати,
Ималъ дрехи свилени, богати,
Ималъ тронъ алмазенъ, позлатенъ;
Подъ гранитни яки зидове
На палатитѣ си бѣлостѣни
Ималъ скрити скжпи дарове —
Бисеръ и жълтици неброени.
Но душа му нѣмала насита,
Нѣмала душата му покой: —
И послѣдняята парица скрита
Отъ народа силомъ искалъ той
Да изтрѣгне — Царъ проклѣтъ отъ Бога!
Заповѣдь издалъ той — луда, строга
Заповѣдь — вѣстявало се тамъ:
„Само три дни срокъ отъ днесъ ще дамъ,
Който има макъръ шепа злато
Въвъ палата самъ да го прѣдстави —
Искамъ азъ отъ днеска да науча
Царството ми колко е богато,
А пъкъ който само аспра скрие